

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Denis Grecu în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Lux-Stil” în proces de insolabilitate,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă Societatea cu Răspundere Limitată „Lux-Stil”, în proces de insolabilitate împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 6 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-395/24
NR. PIGD 2-18126869-01-3ra-07052024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud. I. Barbacaru,
Curtea de Apel Chișinău, jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici,

12 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Denis Grecu în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Lux-Stil”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 ianuarie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Lux-Stil”, în proces de insolabilitate a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat prin care a solicitat:

- anularea Deciziei nr. 118/2157 din 17 noiembrie 2017, în partea obligării la restabilire, în termen de până la două luni, începând cu data constatării faptului respectiv, registrelor mașinilor de casă și control și benzilor de control, în temeiul prevederilor art. 43 alin. (6) din Legea contabilității

2. În motivarea acțiunii a indicat că, prin Decizia Camerei Înregistrării de Stat nr. 1006600018989 din 3 martie 2017, a fost inițiată procedura de lichidare în privința SRL „Lux-Stil”. În cadrul procedurii de lichidare a întreprinderii a fost efectuat un control fiscal de către Serviciul Fiscal de Stat, în urma căruia de către inspectorul principal, Raisa Șepteluti și inspectorul Irina Timenșenco, s-a întocmit actul de control nr. 5-684294 din 26 noiembrie 2017.

3. Ulterior, la data de 17 noiembrie 2017, a fost emisă Decizia Serviciului Fiscal de Stat. nr. 118/2157, prin care s-a dispus printre altele:

A aplica față de SC „Lux-Stil” SRL, amendă în sumă de 50000 lei, pentru neasigurarea păstrării documentelor de evidență și a benzilor de control, ceea ce a condiționat imposibilitatea efectuării controlului privind corectitudinea calculării impozitelor și taxelor, conform prevederilor art. 257 alin.(5) din Codul fiscal.

Conform prevederilor art. 43 alin.(6) din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007, registrele mașinilor de casă și control și a benzilor de control urmează a fi restabilite în termen de până la două luni, începând cu data constatării faptului respectiv.

4. Menționează că, la 6 decembrie 2017, nefiind de acord în parte, cu decizia nominalizată, SC „Lux-Stil” SRL, în proces de lichidare, a depus cerere prealabilă împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 118/2157 din 17 noiembrie 2017, prin care a solicitat:

Anularea Deciziei nr. 118/2157 din 17 noiembrie 2017, în partea obligării la restabilire, în termen de până la două luni, începând cu data constatării faptului respectiv, registrelor mașinilor de casă și control și a benzilor de control, în temeiul prevederilor art. 43 alin.(6) din Legea contabilității.

5. Precizează că, deși termenul legal de 30 de zile pentru examinarea cererii prealabile a expirat, pârâtul nu a comunicat niciun răspuns pe marginea acesteia, motiv pentru care au fost nevoiți să recurgă la apărarea judiciară a drepturilor încălcate, reieșind din următoarele argumente.

6. Prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 118/2157 din 17 noiembrie 2017, asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Lux-Stil”, în proces de lichidare, s-a dispus: „conform prevederilor art.43 alin.(6) din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007, registrele mașinilor de casă și control și a benzilor de control urmează a fi restabilite în termen de până la două luni, începând cu data constatării faptului respectiv”.

7. Susține că, soluția organului fiscal, în partea expusă supra, adoptată în raport cu SRL „Lux Stil”, în proces de lichidare, este contrară prevederilor legale. Astfel, potrivit art. 43 alin. (6) din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007 „În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii documentelor contabile, conducătorul entității este obligat să le restabilească în termen de până la 2 luni, începând cu data constatării faptului respectiv”.

8. Pornindu-se de la prevederile legale nominalizate, afirmă că nu agentul economic controlat (indiferent de persoana responsabilă), ci anume conducătorul acestuia este obligat restabilească documentele contabile pierdute, lucru imposibil în cazul din speță, or, la întreprindere nu este un conducător în sensul art. 13 alin.(1) lit. a) al Legii contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007.

9. A mai notat că, obligația de a păstra documentele contabile și, în caz de pierdere (nimicire) restabilirea acestora aparține conducătorului întreprinderii, ultimul fiind responsabil pentru transmiterea actelor altei persoane responsabile, inclusiv lichidatorului. În cazul în care conducătorul nu a transmis documentele contabile lichidatorului, ultimul nu poate fi obligat la restabilirea lor și nu poate fi responsabil pentru aceasta, deoarece nu intră în competența lui.

10. Totodată reieșind din prevederile art. 90 alin. (4) din Codul civil și art. 35 alin.(4) Legii contabilității, a subliniat că, în domeniul evidenței contabile și raportării fiscale, lichidatorul este responsabil pentru corectitudinea reflectării datelor, faptelor, operațiunilor economice care au avut loc în perioada de la data aprobării bilanțului de lichidare până la data efectuării în Registrul de stat al întreprinderilor și organizațiilor a înscrierii despre lichidarea entității, fiind obligat să restabilească contabilitatea, în caz de necesitate, doar pentru perioada gestionată de dânsul.

11. A mai invocat că, decizia nr. 118/2157 din 17 noiembrie 2017, în partea contestată vine în contradicție cu altă clauză a deciziei de unde rezultă că, conform art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, acesta (fără nici o excepție) urmează a fi executată în termen de 30 zile din data emiterii.

12. A susținut că, instituirea unei obligații imposibile și lipsite de suport juridic va duce la crearea unui bariere artificiale pentru finalizarea lichidării întreprinderii,

deși anume pentru aceasta a fost inițiată procedura controlului fiscal, soldat cu emiterea deciziei nr. 118/2157 din 17 noiembrie 2017.

13. La data de 25 mai 2018, SRL „Lux-Stil”, în proces de insolvabilitate a depus cerere cu privire la completarea pretențiilor din acțiunea, suplimentar solicitând:

- anularea integrală a Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 118/364 din 14 martie 2018, cu clasarea cauzei privind încălcarea fiscală.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 21 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ înaintată de către SRL „Lux-Stil”, în proces de insolvabilitate împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea actelor administrative.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 20 octombrie 2021, avocatul Denis Grecu în interesele SRL „Lux-Stil” în proces de insolvabilitate a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii din 21 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 23 noiembrie 2021 a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată depusă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin încheierea 10 mai 2022 a Curții de Apel Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea privind numirea expertizei judiciare în domeniul contabilității în cauza civilă examinată în ordine de apel, acțiunii în contencios administrativ depusă SRL „Lux-Stil” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

17. Reținând prevederile art. 383 alin. (1), art. 148 alin. (1) art. 122 alin. (4), art. 119¹, a indicat că acestea indică imperativ că instanța de apel nu este în drept să administreze noi probe, decât în cazul în care partea care solicită administrarea acestei probe va face dovada că a fost în imposibilitate să o administreze în primă instanță. A constatat că, partea care a solicitat administrarea probei, expertiza în domeniul contabilității, și anume apelanta SRL „Lux-Stil”, nu a dovedit că a fost în imposibilitate să administreze proba respectivă în primă instanță.

18. De asemenea a reținut că, cererea privind numirea expertizei în domeniul contabilității și argumentele aduse în susținerea acesteia nu se încadrează în prevederile art. 148 Cod de procedură civilă.

19. Prin decizia din 6 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Lux-Stil” în proces de insolvabilitate. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 21 septembrie 2021.

20. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că, din motiv că SC „Lux-Stil” SRL nu a asigurat integritatea documentelor de evidență, a registrelor mașinilor de casă și control cu memorie fiscală și a benzilor de control pentru perioada de activitate 1 ianuarie 2013-31 august 2017, ceea ce a condiționat imposibilitatea efectuării controlului privind corectitudinea calculării și plenitudinea achitării la buget a impozitelor și taxelor, în temeiul art. 257 alin.(5) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat i-a aplicat amendă în mărime de 50000 lei.

21. Astfel, fiind constată lipsa prezentării documentelor solicitate, contribuabilul SRL „Lux-Stil” urma să restabilească în termen de până la 2 luni documentele de evidență, a registrelor mașinilor de casă și control și a benzilor de control, în temeiul art. 43 alin. (6) din Legea contabilității.

22. Curtea de apel a conchis că SC „Lux-Stil” SRL avea obligația de a restabili în termen de până la 2 luni, începând cu data constatării faptului respectiv a documentelor de evidență, și anume a mașinilor de casă și control, precum și a benzilor de control, iar răspunderea pentru organizarea păstrării și integritatea documentelor contabile o poartă conducătorul entității.

23. De asemenea a apreciat critic argumentele părții apelante, precum că, obligația restabilirii documentelor pierdute îi revine conducătorului întreprinderii, iar în cazul lipsei acestuia, lichidatorul nu poartă responsabilitate, deoarece nu ține de competența sa, or, potrivit art. 90 alin. (4) din Codul civil „lichidatorul are aceleași împuterniciri, obligații și responsabilități ca și administratorul în măsura în care acestea sunt compatibile cu activitatea de lichidator”.

24. Totodată, instanța de apel nu a admis alegațiile părții apelante, precum că, instituirea unei obligații imposibile, lipsite de suport juridic va duce la crearea unei bariere în cadrul finalizării procesului de lichidare a întreprinderii, deoarece anume în acest scop a fost inițiat controlul fiscal, or, art. 214 alin. (1) din Codul fiscal, prevede expres că „controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislația fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale”.

25. Prin urmare, a conchis că prima instanță corect a respins ca fiind neîntemeiată pretenția reclamantului privind anularea deciziei nr. 118/2157 din 17.11.2017, în partea ce ține de obligația de a restabili în termen de până la 2 luni a documentelor de evidență, și anume a mașinilor de casă și control și a benzilor de control, or, după cum s-a indicat și anterior termenul de până la 2 luni în care SC „Lux-Stil” SRL avea obligația să restabilească documentele contabile este stabilit expres la art. 43 alin. (6) din Legea contabilității, dar nu de către autoritatea fiscală, iar imposibilitatea efectuării controlului fiscal din motivul lipsei sau neprezentării documentelor necesare controlului, este imputabilă în exclusivitate SRL „Lux-Stil”.

26. Cu referire la argumentele părții apelante privind aplicarea greșită a metodelor indirecte la estimarea obligațiilor fiscale, instanța de apel a reținut prevederile art. 8 alin. (2) lit. h) din Codul fiscal (în formula în vigoare, la data

obținerii veniturilor), art. 134 alin. (1) pct. 1), 6) și 12), art. 214 alin. (1) și (3), art. 189 alin.(2), 225 alin.(1) din Codul fiscal.

27. A subliniat că, SRL „Lux-Stil” nu a prezentat documentele necesare Serviciului Fiscal de Stat (registrele MCC și benzile de control) și nu a respectat obligația de a restabili în termen de până la 2 luni a documentelor de evidență, fapt care a condiționat imposibilitatea efectuării controlului fiscal. Respectiv, Serviciul Fiscal de Stat a verificat corectitudinea calculării sumei obligației fiscale la capitolul impozitul pe venit reținut la sursa de plată din câștigurile de la jocurile de noroc în temeiul art. 189 alin.(2) și (3) din Codul fiscal, prin metode și din surse indirecte, fiind utilizată: - informația privind rulajele la conturile bancare primite de la instituțiile financiare; - datele din dările de seamă privind suma venitului achitat și impozitul pe venit reținut din acesta IRV09, IRV14, prezentate de contribuabil pentru perioadele fiscale: L/09/2013-L/08/2017; - rapoartele sumare privind rulajele înregistrate prin intermediul mașinilor de casă și control, prezentate de către Direcțiile deservire fiscală teritoriale, selectate din dosarele entității privind înregistrarea și scoaterea de la evidență a MCC: A - rulajul mizelor returnate; B - rulajul impozitului pe venit reținut din câștiguri; C - rulajul mizelor depuse; D - rulajul câștigurilor spre plată; - informația referitoare la datele rapoartelor financiare, selectată din sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat.

28. Astfel, având în vedere faptul că, SRL „Lux-Stil” nu a prezentat registrele mașinilor de casă și control și benzile de control (solicitate repetat de către SFS), Curtea de apel constată că prima instanță corect a reținut că obligația fiscală la capitolul impozitul pe venit reținut la sursa de plată din câștigurile de la jocurile de noroc, a fost determinată prin metode și din surse indirecte, în temeiul art. 189 alin.(2) și (3) Cod fiscal, fiind estimată în mărime de 1 437 411 lei, ținându-se cont de suma medie pe zi a returului, impozitului reținut, mizelor și câștigului îndreptat spre plată, acestea fiind estimate în baza informațiilor și surselor indirecte menționate supra.

29. A menționat că, în speță, sunt aplicabile prevederile în vigoare la data obținerii venitului și anume art. 12 pct. 14) din Codul fiscal, iar , apelanta SRL „Lux-Stil”, în calitate de plătitor de câștiguri, conform prevederilor art. 90¹ alin. (3³) din Codul Fiscal (în vigoare la data obținerii veniturilor), urma să rețină și să verse la buget un impozit în mărime de 18% din câștigurile totale îndreptate spre plată jucătorului.

30. Cu referire la argumentele părții apelante privind aplicarea incorectă a modalității de calcul, Completul judiciar reține Ordinului Ministerului Finanțelor nr. 43 din 29.03.2008 cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a interdicțiilor metodice privind reflectarea în evidența contabilă a veniturilor și câștigurilor obținute de la jocurile de noroc, precum și Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 90 din 26.06.2015 (publicat în MO nr. 166-176 din 03.07.2015), a fost abrogat Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 43 din 29.03.2008, noua metodă de determinare a

venitului impozabil obținut din câștigurile de la jocurile de noroc aplicându-se de la 03.07.2015.

31. A subliniat că, începând cu 03 iulie 2015 (data intrării în vigoare a Ordinului Ministerului Finanțelor nr. 90 din 26.06.2015), venitul impozabil obținut din câștigurile de la jocurile de noroc acordate de organizatorul jocurilor de noroc participanților, constituie valoarea totală a câștigului acordat fără dreptul la anumite deduceri sau scutiri, inclusiv fără a ține cont de mizele depuse. Astfel, din data de 3 iulie 2015, câștigul în cadrul jocurilor de noroc este considerat venitul brut, fără dreptul la anumite deduceri sau scutiri, inclusiv fără a ține cont de mizele depuse.

32. Instanța de apel a apreciat critic argumentul părții apelante cu referire la faptul că Serviciul Fiscal de Stat neîntemeiat a reținut în sarcina SRL „Lux Stil” obligația fiscală a unui alt subiect de impozitare (jucător), notând prevederile art. 90¹ alin. (3³) din Codul fiscal.

33. Prin urmare, Completul judiciar atestă că, SC „Lux-Stil” SRL a avut obligația să rețină, să calculeze și să achite la buget un impozit în mărime de 18% din câștigurile de la jocurile de noroc, beneficiarii câștigurilor fiind scutiți de la includerea în componența venitului brut, precum și de la declararea acestora. Astfel, Serviciul Fiscal de Stat corect a calculat impozitul pe venit reținut din câștigurile de la jocurile de noroc în mărime de 18%, pentru perioadele fiscale 1 ianuarie 2013-31 august 2017, în sumă de 1 437 411 lei.

34. Totodată a reținut că, în virtutea prevederilor art. 260 alin. (3) și art. 261 alin. (4) din Codul fiscal, pentru diminuarea impozitului pe venit în mărime de 18% și pentru întocmirea neuniformă a dărilor de seamă, autoritatea fiscală just a aplicat amenda în mărime de 442 947 lei și a încasat majorarea de întârziere în sumă de 493 861 lei.

35. Cu referire la alegațiile părții apelante privind solicitarea SC „Lux-Stil” SRL cu privire la examinarea contestației de către Consiliul de soluționare a disputelor, Curtea de apel a menționat art. 274¹ alin.(1) și (2) din Codul fiscal și Hotărârea de Guvern nr. 380 din 25.04.2018 cu privire la aprobarea Regulamentului - cadru privind organizarea și funcționarea Consiliului pentru soluționarea disputelor în cadrul organelor de control, unde este stabilit modul de organizare și funcționare a Consiliului, inclusiv procedura de examinare a petițiilor și cererilor prealabile de către Consiliu este inițiată odată cu publicarea în Monitorul Oficial al RM, adică din data de 27.04.2018 (Monitorul Oficial Nr. 133-141).

36. Astfel instanța de apel atestă că prima instanță corect a constatat că la momentul depunerii cererii prealabile de către SRL „Lux-Stil” din 3 aprilie 2018, precum și la momentul emiterii deciziei nr. 136 din 26 aprilie 2018, emisă pe marginea contestației împotriva Deciziei nr. 118/364 din 14 martie 2018 emisă de Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău, Regulamentul - cadru privind organizarea și funcționarea Consiliului pentru soluționarea disputelor în cadrul organelor de control, nu era publicat în Monitorul Oficial al RM.

37. Mai mult a reținut că, Serviciul Fiscal de Stat a acționat în conformitate cu prevederile legale, în limitele competențelor atribuite de lege și alte acte normative, actele contestate fiind întocmite, adoptate, emise cu respectarea procedurii și corespund exigențelor legale, iar, apelanta eronat a considerat că instanța de contencios administrativ urma să admită acțiunea și să dispună anularea actelor contestate.

38. Instanța de apel nu a reținut argumentele reprezentantului apelantei S.R.L. „Lux-Stil”, în proces de insolabilitate, indicând că acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar concluzia primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material cu aprecierea juridică cuvenită a probelor.

39. Cât privește argumentele părții apelante, precum că instanța de fond nu și-a motivat hotărârea și a ignorat argumentele sale, a menționat că, instanța de fond a motivat hotărârea sa în lumina circumstanțelor cauzei și a înscrisurilor prezentate, iar prin interpretarea corectă a normelor materiale, just a ajuns la concluzia respingerii pretențiilor S.R.L. „Lux-Stil”, în proces de insolabilitate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

40. La 24 aprilie 2024, avocatul Denis Grecu în interesele SRL „Lux-Stil” în proces de insolabilitate a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 6 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea depusă de SRL „Lux-Stil” în proces de insolabilitate.

ARGUMENTELE RECURSULUI

41. În motivarea recursului a indicat încălcarea dreptului la un proces echitabil prin refuzul neîntemeiat în administrarea probelor.

42. Notează că, prima instanță s-a condus doar de acte prezentate de către autoritatea fiscală, deși reprezentantul SC „Lux-Stil” SRL le-a criticat solicitând un răspuns explicit de la autoritatea fiscală la întrebarea care era temeiul legal și faptic pentru reestimarea sumelor real achitate jucătorilor. A observat că criticele aduse metodelor folosite de autoritatea fiscală au rămas afara cercetării judecătorești, iar lipsa oricăror aprecieri din partea instanței a incidentelor discutate în ședința de judecată denotă faptul că instanța nu avea cunoștințe necesare și problema dată urmează a fi cercetată de experți care la nivel profesional și în mod independent vor răspunde la chestiunile abordate.

43. Relevă că, instanța de apel a respins demersul reprezentantului apelantei privind dispunerea expertizei judiciare contabile doar pe motiv că aceasta nu era solicitată la examinarea cauzei în prima instanță, astfel a admis un formalism excesiv. Chiar dacă instanța de apel era în drept și nu obligată să administreze probe noi, la realizarea acestui drept discreționar instanța urma să respecte principiul supremației legii cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru

Drepturile Omului. Consideră că implicarea unui expert independent era o măsură absolut necesară în scopul verificării corectitudinii aplicării metodelor indirecte la efectuarea controlului fiscal întrucât metoda folosită în speță nu este prevăzută de legislația sub nicio formă și ar putea fi justificată doar din perspectiva cercetărilor practico-științifice care nu au fost efectuate de autoritatea fiscală la etapa controlului.

44. De asemenea invocă încălcarea dreptului la un proces echitabil sub aspectul ignorării dreptului la apărare și anume refuzul instanței de apel de a dispune efectuarea expertizei contabile și aprecierea greșită de către instanță a motivului de amânare invocat de avocatul apelantei a ședinței de judecată preconizată pentru data de 6 februarie 2024.

45. Menționează că, a rămas neuzit în propria cauză, la caz, contestând actul administrativ individual defavorabil a abordat probleme importante, care chiar și desinestătător demonstrează nulitatea actului administrativ nominalizat, astfel încât instanțele urmau să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate.

46. De asemenea critică aplicarea metodelor indirecte la estimarea obligațiilor fiscale, reține prevederile art. 225 alin. (1) și 214 alin. (3) din Codul Fiscal și afirmă că legislația fiscală permite doar în cazuri excepționale aplicarea atât a surselor, cât și a metodelor indirecte pentru verificarea obligației fiscale, cu condiția ca acestea să fie prevăzute de lege. La caz, autoritatea fiscală nu a indicat cadrul legal pentru aplicarea metodei indirecte, calculul mediilor zilnice a indicatorilor estimați, or, în așa caz contribuabilul este lipsit de posibilitatea de a verifica legalitatea și corectitudinea aplicării acestei metode, iar instanțele au ignorat această problemă, în ciuda faptului că s-a demonstrat ineficiența și incertitudinea metodei indirecte aplicate.

47. Totodată indică și faptul că, legislația fiscală nu prevede posibilitatea încasării în buget a impozitului pe venit de la persoana care, în virtutea legii, doar este obligată să rețină impozitul la sursa de plată și să-l transfere în buget, având în vedere că toate sumele au fost achitate real câștigătorilor. Nu există o prevedere legală care să permită organului fiscal încasarea unui impozit de la terț și nu de la contribuabil, deși sancțiunea fiscală respectivă poate și urmează a fi aplicată ultimului.

48. Comunică că, SRL „Lux-Stil” a cerut examinarea contestației împotriva actului administrativ defavorabil de către Consiliul de soluționare a disputelor, drept garantat de art. 274¹ Cod Fiscal, însă autoritatea fiscală a dispus soluționarea acestuia în ordinea obișnuită. Instanțele au considerat această critică una neîntemeiată, susținând poziția autorității fiscale, fără a fi măcar indicat, în baza cărei norme de drept, aplicarea legii este amânată până la publicarea în Monitorul Oficial al RM a Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea Consiliului de soluționare a disputelor.

49. Invocă că, analizând în ansamblu deciziile instanțelor ierarhic inferioare pronunțate în speță, consideră că SC „Lux-Stil” SRL a fost lipsită de echitate obiectivă, observându-se clar existența încălcărilor analogice celor care au fost

recent constatate de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, într-o serie de cauze examinate împotriva R. Moldova.

50. În opinia recurente, autoritatea fiscală, contrar chiar și propriilor practici, în mod arbitrar a reevaluat obligația fiscală urmare aplicării retroactive și interpretării extensive a legii fiscale, a substituit fără explicații contribuabilul obligației fiscale, punând pe seama recurente sarcina achitării în buget a impozitului pe venit din câștig, deși SC „Lux-Stil” SRL nu este subiect al impunerii cu acest impozit, ultimul fiind subiect al impunerii, probleme la care nu a fost dat răspuns explicit.

POZIȚIA INTIMATULUI

51. La 20 mai 2024, intimatul Serviciul Fiscal de Stat a depus referință solicitând declararea recursului inadmisibil. A indicat intimatul că relevantă speței este practica judiciară în cauzele nr. 3ra-507/18 din 18 aprilie 2018 SRL „Parimatch” vs SFS; nr. 3ra-1194/18 din 24 octombrie 2018 SRL "Book-Maker Sport” vs SFS privind anularea actelor administrative.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

52. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

53. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

54. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

55. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

56. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 6 februarie 2024, decizia motivată a fost expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 5 aprilie 2024, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronice anexat la dosar (f. d. 175, V-II).

57. Cererea de recurs a fost depusă la 24 aprilie 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

58. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

59. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

60. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

61. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de avocatul Denis Grecu în interesele SRL „Lux-Stil” în proces de insolabilitate, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

62. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse anterior la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

63. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

64. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

65. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

66. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

67. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de

admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

68. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

69. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus avocatul Denis Grecu în interesele SRL „Lux-Stil” în proces de insolabilitate.

70. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul avocatul Denis Grecu în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Lux-Stil” în proces de insolabilitate.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ana Cucerescu

Diana Stănilă